

dandanes podružnica sv. Mohorja in Fortunata, sorske župnije, stal sv. Mohor ter blagoslovil Loko in njeno okolico.¹⁾

Veliko so trpeli naši kraji v 4., 5. in 6. stoletju po Kr., ko so se preseljevali narodi in šli večinoma čez naše kraje. Sredi 6. stoletja so gospodovali v Panoniji Longobardi, ob koncu istega stoletja pa so se naselili po naših krajih Slovenci, ki prebivajo še dandanes tod, če tudi so izgubili mnogo prvotnih krajev.

Frankovski škofje, videč povsod veliko zatiranje kristijanov, jeli so pošiljati svoje duhovnike v naše kraje, da so razširjali sv. vero. Prišli so pa radi tega v nasprotje z oglejskimi patrijarhi, kateri so imeli veliko moč in veljavo v teh krajih. Kako pa je prišlo do tega, pogledjmo natančneje.

L. 591. že nahajamo tukaj Slovence; začeli so obdelovati opustošeno deželo. Še dolgo pa so jih tlačili divji Obrí, dokler jih ni leta 623. Samo, hrabri slovenski vojskovodja, zmagal in vse Slovane od Labe do

jadranskega morja združil v jedno kraljestvo, katero je vladal 35 let. Po njegovi smrti pa so Slovenci omenjenih krajev, odcepljeni od drugih slovanskih bratov, ostali pod svojimi vojvodi, ker je razpadlo Samovo kraljestvo.

Slovenci so bili še pogani, njihovi sosede Nemci pa so bili že kristijani. Zato so prišli

nemški duhovniki oznanjevat Jezusove nauke tudi po Koroškem in dalje po Kranjskem. Prvi, ki je pričel to delo, bil je sv. Rupert, solnograški škof (od l. 695. do 708.). Njegov učenec Modest je pa prišel že na Kranjsko prižigat luč sv. vere. Pa ne le ti, marveč tudi oglejski duhovniki so hodili izpreobračat malikovalske Slovence na Kranjskem. Sv. Pavlin n. pr. je deloval

po Kranjskem l. 776. do 802. ter je tudi uravnal cerkvene razmere. — V teh časih se pa Obrí zopet vzdignejo, da bi Slovence podjarmili, posebno l. 749. Bavarski vojvod. Tasilo II. pa jim, naprošen, pride na pomoč, in potolče ropajoče divjake. Toda njegova pomoč ni bila zastoj. Slovenci so morali spoznati bavarskega vojvodo za svojega vrhovnega gospoda in s tem so prišli pod frankovsko oblast, če tudi so imeli še svoje vojvode. Franki so bili že kristijani. In odslej so nemški duhovniki še bolj zahajali med Slovence na Kranjskem in polagoma prišli v dotiko z oglejskimi duhovniki. Tem pa ni bilo ljubo, da iz ptuje cer-

kvene oblasti zahajajo v njihovo okrožje. In l. 798. je solnograški škof Arno postavil celó škofa čez Korotan in Panonijo, torej čez kraje v oglejski cerkveni oblasti. Zaradi tega se Ursus, oglejski patrijarh, pritoži pri Karolu Vel., in ta razsodi leta 810., da naj je Drava meja med oglejsko in solnograško škofijo.

Loški svet je bil torej v oglejski cerkveni oblasti, v svetni pa frankovski. L. 819.—920. so se uprli Frankom, a ti so jih ukrotili, in sicer

Glavni del Škofje Loke. (Po fotografiji Lergetporerjevi.)

¹⁾ Tako sliko vidimo dandanes v cerkvi sv. Lovrenca, mestni podružnici. Naslikal jo je l. 1875 Janez Šubic rajnemu g. Volčiču, kateri jo je pa poklonil cerkvi svojega rojstvenega kraja.

*Srednji
in gotovo
prvotni
grad so
Ursus
pustile
podreči
leta 1892.
Klejster 529*